

Johannes 7:37,38

“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien.”

1 wie Jezus roept 2 wat Jezus heeft 3 dat Jezus geeft

Gemeente,

Vanmorgen geen gesprek van Jezus onder 4 ogen. Maar een toespraak van Jezus tot teintallen of honderden mensen. Want Jezus is op het loofhuttenfeest in de tempel in Jeruzalem.

Er waren drie grote feesten waarop elke Israëliet naar Jeruzalem kwam. Pasen, Pinksteren en Loofhuttenfeest. Het loofhuttenfeest was het laatste. Dan was de hele oogst binnen. Dan werden er hutten gebouwd in en om Jeruzalem. Van takken en bladeren. Je kunt je indenken dat de mensen daar best dorst van kregen. Airco was er niet en een dak had zo'n hut niet. Om de reis door de woestijn van Israel te gedenken. Zo hadden de voorgeslachten bijna 1000 jaar geleden door de woestijn gereisd. Niet vergeten! Op die reis kreeg het volk water van God uit de rots. En op het loofhuttenfeest werd water geschept uit de bron Siloam en dat werd in de tempel uitgegoten.

Dit jaar is de sfeer gespannen. Jezus wandelt al ruim 2 jaar rond in Israel en het gaat de Farizeen veel te ver. Daarom zenden ze op dit loofhuttenfeest dienaren, vs 32, om Jezus te grijpen en in hun handen te leveren.

Maar wat een gelegenheid! Zoveel mensen zijn nu bij elkaar. Die bezweet zijn en dorstig. Die nadenken over het water in de woestijn. Wat een gelegenheid. Jezus gaat staan op de laatste dag van het feest. Dan zijn er de meeste mensen en het is de laatste mogelijkheid. En Hij roept: “Die dorst heeft kome tot Mij en drinke.....”

Zo'n gelegenheid kun je toch niet voorbij laten gaan, al is de sfeer gespannen. Ik denk weer even aan de pas overleden ds C van den Berg. Die ooit op een begrafenis was waar geen enkele dominee een taak had. De Bijbel ging er niet open. En de mensen waren op de begraafplaats. En gewoontegetrouw vroeg de begrafenisondernemer of er nog iemand was die het woord wenste. Jazeker. Die meneer in het zwart daar. Ds vd Berg! Hier, bij het graf, met zoveel mensen, kon hij het niet laten om te spreken over Jezus, Die het graf heeft overwonnen en in Wie het eeuwige leven is te vinden. En ik 22 wat Jezus heeftdenk eraan als je een receptie geeft, op je trouwdag of bij

een jubileum, of een feest omdat je geslaagd bent. Zoveel mensen. Wat een gelegenheid om voor ze naar huis gaan toch iets te zeggen over het grootste feest en dat je hoopt en bidt dat ze ook daar allemaal zullen zijn. Door geloof in Jezus Christus. Ja, kun je denken, maar misschien nemen sommigen er aanstoot aan, misschien dat enkelen het maar gekkigheid vinden en me morgen op werk een beetje raar aankijken... Ja, als Jezus daaraan gedacht had, had Hij vast Zijn mond gehouden op het loofhuttenfeest, de sfeer was al heel gespannen. Maar Hij nam de gelegenheid te baat.

O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk. Geef ons vrijmoedigheid en wijsheid. Het betekent niet dat je altijd te pas en te pas en zo bot als het kan erover moet beginnen, maar wel dat we geen gelegenheden onbenut voorbij zullen laten gaan. Wij kunnen dan ineens wel eens heel teruggetrokken en bescheiden zijn. Waar een moslim er totaal geen punt van maakt om ervoor uit te komen, doen wij nogal bedeesd en schaamtevol.

De Heere Jezus gaat staan en roept. Ze mogen Hem gerust horen, ze moeten Hem horen. Het is nu het moment om over dorst en het levende water te spreken!

1 wie Jezus roept

Over deze tekst vond ik een preek van Robert Murray McCheyne uit 1837. Door hem gehouden in Pieterskerk te Dundee. Hij was toen 24. Twee jaar later is hij naar Israel gegaan om het Joodse volk het Evangelie te brengen. En toen hij 29 jaar was, in 1843 is hij overleden. Er zijn best boeken waar je zulke dingen uit kunt voorlezen aan uw kinderen. Zaterdagavond of zondag bv. Indrukwekkend is dat. Er zijn ook dagboeken uit zijn preken samengesteld. Dan weet je zeker dat je elke dag iets leest wat echt over de kern gaat.

In deze preek heeft McCheyne het over die dorst. Als iemand dorst heeft. Dat betekent: als iemand sterk verlangen heeft. Wij weten nauwelijks wat dorst is. We hebben wel eens zin in drinken, maar dat is nog geen dorst. Dorst heb je als je urenlang in de zon hebt gezweet en gezwogd en niks gedronken hebt. Dan kun je zeggen: ik heb dorst. Dan verlangen je heel erg. Dus met mensen dorst hebben wordt bedoeld mensen die ergens naar verlangen, heel sterk naar verlangen.

Indien iemand dorst, wie ook maar dorst heeft. Dan kun je ten eerste zeggen dat eigenlijk elk mens verlangt. Elk mens verlangt wel naar geluk, naar genieten. Elk mens verlangt ernaar om het goed naar zijn zin te hebben in het leven, voldoening te vinden. Vooral als je je naar voelt, verdrietig, eenzaam, pijn hebt, dan verlang je daar zo naar. En ieder mens zoekt dat wel ergens in.

In feestvieren of in werk, of in vrienden, of in beroemdheid, of in vrije sexualiteit. De één zoekt het in wat nettere dingen, de andere in wat grovere, maar ieder mens zoekt ergens plezier in. Indien iemand dorst heeft, verlangt naar geluk.

O kom tot Mij! Hier spreekt Jezus. De Zoon van God. Voor het ware geluk moet je bij Mij zijn. Echt, wil je echt genieten in je leven, dan moet je bij Mij zijn. Ik geef een vreugde, een genieten dat al het andere ver te boven gaat. Ik heb zoveel meer dan alles waarmee je je dorst probeert te lessen. Kom tot Mij!

Dan noemt McCheyne ten tweede de dorst van ontwaakte zielen. Zielen, mensen, misschien bent u of jij er zo één, die ontwaakt zijn. Voorheen sliep je. Oordeel, gericht, sterven, eeuwig wel of eeuwig wee. Je hoorde het allemaal maar je sliep rustig door en het deed je niks. Maar je bent ontwaakt. Je bent wakker geworden. Wakker geschrokken. O, die eeuwigheid, o dat oordeel, o als ik sterf. Ik moet verlost worden, ik moet vrede met God vinden, ik moet zorgen dat ik gereed ben, dat ik klaar om God te ontmoeten en voor de hemel. Indien iemand dorst heeft, dorst naar verlossing, naar vrede in zijn ziel.

O, kom tot Mij. Hier spreekt Jezus. Kom tot Mij. Voor de vrede met God moet je bij Mij zijn. Echt, wil je zonder angst sterven, wil je zonder verschrikken God kunnen ontmoeten en aan de eeuwigheid kunnen denken: kom tot Mij. Ik geef die vrede, Ik stil die angst, die schrik, Ik geef rust der ziel. Kom tot Mij.

Dan noemt McCheyne ten derde de dorst van mensen die voor God willen leven. Mensen die verlangen God te dienen. Misschien geldt dat u of jou wel. Je wilt God dienen, er voor Hem zijn. En je zou dat meer willen dan tot nu toe. Je verlangt je leven meer voor God te besteden.

O, kom tot Mij! Hier spreekt Jezus. Kom tot Mij. Om echt God te dienen moet je bij Mij zijn. Ik geef de liefde, de kracht, de wijsheid om voor God te leven. Wil je echt God dienen zodat het Hem behaagd, dan moet je bij Mij zijn.

Indien iemand dorst heeft. Jezus beperkt het niet tot een bepaalde dorst. Nee, wie ook maar welke dorst, die kome tot Mij. U kunt er van verzekerd zijn dat u, dat jij ook genodigd wordt vanmorgen om te komen tot Jezus.

2 wat Jezus heeft

Indien iemand dorst heeft die kome tot Mij. Als iemand dat zegt dan mag je verwachten dat zo iemand drinken heeft. Als jullie kinderen op een dag heel hard gerend hebben, deze zaterdag met de sponsorloop voor Marieke, dan heb je na afloop dorst. Als ik jullie dan zie, moe, bezweet en dorstig en ik roep jullie dan: kom maar bij mij. Dan zou het natuurlijk heel flauw, of zelfs gemeen zijn als ik daarna zou zeggen: maar ik heb geen drinken hoor. Ja, da's flauw, gemeen. Als je tegen kinderen die dorst hebt zegt: kom maar naar mij toe. Dan heb je ook drinken voor ze.

Nou, de Heere Jezus Die nodigt mensen die dorst hebben, welke dorst ook maar: Kom tot Mij. Dan mag je ervan uitgaan dat Hij ook drinken heeft. Hij zou je niet nodigen als Hij geen drinken had. Of eigenlijk nog beter gezegd: als Hij het niet Zelf is. Ik ben het water des levens. Vergeving van zonden, verzoening met God, vrede met God. Dat is wat Jezus heeft/

Jezus is Degene die werkelijk vreugde geeft en werkelijk doet genieten. Het hoogste geluk, het eeuwige goed is in Hem. Want dat is waarop we in de schepping echt zijn aangelegd. Waar het wedergeboren hart echt naar dorst. Eeuwig geluk, blijvend, duurzaam, door de dood heen.

In Hem is de vrede met God. Hij verlost van oordeel en verdoemenis. Van straf en dus ook van angst. In Jezus is de vrede met God. Volkomen en eeuwige vrede.

In Hem is de genade om God te dienen. Om God te dienen met een dankbaar hart, uit liefde en gericht op Zijn eer. Ware godsdienst die komt uit Hem.

Ik ben het water des levens. Dat heeft Hij verworven in Zijn lijden en sterven. Jezus heeft alle soorten van dorst geleden. Dorst toen Hij worstelde in Gethsemané. Pijn had, verlaten was, alleen was. Dorst van Zijn lichaam toen Hij aan het kruis hing. Dorst naar God toen Hij van Hem verlaten werd aan het kruis. Zij ziel verlangde, schreeuwde naar God, en het heil in God en de verzadiging met God. Maar er was voor Hem geen drinken. Geen vervulling van Zijn verlangens. Hij moest wegzinken in de Godverlatenheid. Nedergedaald ter hel, de plaats waar geen enkele, geen druppel vervulling is voor alle verlangens. Geen water des levens voor Hem. Zo heeft Hij het verworven. Zo heeft Hij het gekregen. Door er Zelf van af te zien, heeft Hij het gekregen om anderen uit te delen. Vanuit Zijn opstanding is Hij het Die zegt: Ik ben het water des Levens. Wie dorst heeft kome tot Mij.

Buiten Mij vind je het niet. Buiten Mij vind je geen echt geluk. Het verzadigt nooit echt. Heb je het één dan wil je weer wat anders. Het blijft

verspringen en weer iets nieuws verlangen. En tenslotte raakt het op. Word je leven teruggebracht tot een speciaal bed van 2 bij 1 meter, waarop je uit ligt te drogen en te sterven. Kom je in kist waarin je niks kan meenemen. Buiten Mij vind je geen vrede met God, blijft Gods toorn en oordeel op je rusten en grijpen je in hun eeuwige klauwen. Eeuwig onder Gods toorn, angstig, kermend, pijn. Buiten Mij kun je God niet dienen. Je kunt je best doen en netjes leven, maar je behaagt God niet. God telt het niet mee. God trekt het van je af en je staat zonder een draad gerechtigheid voor Hem. Gaat weg van Mij jij werker der ongerechtigheid.

Indien iemand dorst heeft die kome tot Mij en drinke! Komen tot Jezus. Nee, dat kan niet meer zoals toen. Naar Jezus komen en bij Hem gaan staan. Bovendien: toen stonden er mensen vlakbij Jezus die toch niet behouden zijn. Het gaat niet om komen met je voeten, maar met je hart. Dat je bidt, smeekt: Heere Jezus, U bent het water des Levens. Geef het Mij. Want anders moet ik eeuwig dorsten. Zo kom ik tot U, want U hebt mij Zelf geroepen. Dat is komen tot Jezus. Dat is geloven.

Daartoe worden we genodigd. Wie we ook zijn. Indien iemand dorst heeft die kome tot Jezus. Komt u? Die dorst heeft die kome tot Mij.

O, als je weigert te komen. Het aards geluk bevalt je beter. Je wilt niet weten dat het voorbijgaat en niet echt voldoet. Je drukt Gods toorn zelf wel weg en denkt er niet meer aan en daarmee moet het maar opgelost zijn. Je dient God in eigen kracht en daar moet en zal Hij wel genoeg mee nemen. Je komt niet! Je blijft weg van Jezus! Genodigd maar niet gekomen. Geroepen, maar niet gewild. Eeuwig verloren en eeuwige dorst, omdat je niet wilde drinken.

O kom tot Jezus! En je vindt in Hem het ware goed, eeuwig goed. Niets anders hoeft er meer bij. Hij is het! Je vind in Hem ware rust, verlossing van angst en schrik der hel. Vrede met God, Die verzoend is. Je vindt in Hem genade om God te dienen in liefde en uit dankbaarheid. Leven, echt leven, eeuwig leven. Dan was je dorst echt om zo te zeggen. Kijk, je hoeft niet van te voren te weten: is mijn dorst wel echt, wel goed, wel goed genoeg. Dorst ik wel echt en met de goede dorst? Och, daar kun je meestal toch geen wijs uit worden. Nee, dat hoef ik van tevoren niet te weten, of mijn dorst wel echt is. Als mijn dorst mij maar naar Jezus brengt. Als het me maar tot Hem doet komen, dan, aan Zijn voeten en niet eerder, dan blijkt dat mijn dorst echt was, van de Geest was, want hij bracht me aan de voeten van Jezus.

3 dat Jezus geeft

Dan zullen stromen van levend water uit je buik vloeien. En daarmee bedoelt Jezus de Heilige Geest. Die in het Oude Testament vaak met water wordt vergeleken. Dat water dat zijn de goede gaven van God. Vreugde in God, liefde tot God, dienen van God, loven van God, spreken van God, overal proberen iets achter te laten van God. En dat dat naar buiten komt. Het stroomt uit je binnenste. Mensen merken het, aan hoe je in het leven staat, hoe je prioriteiten stelt, hoe je over dingen praat.

Iets waarmee anderen die dorsten hun dorst kunnen lessen. Zoveel mensen dorsten naar geluk, naar iets wat voldoening geeft, wat blij maakt. En in de gemeente zijn er ook mensen die dorsten naar vrede met God, die ontwaakt zijn. En die God beter willen dienen dan ze nu doen. Laat hen in jou, in u iets zien van water. Laat overal iets achter wat op dat water wijst. Leef ervan, getuig ervan, spreek erover.

Jezus noemt dat hier dan met levend water. Dat moeten we even goed bezien. Wat bedoelt men met levend water? Nou, je hebt twee soorten water. Je hebt water in een vijvertje. Dat is stilstaand water. Zit geen beweging in. Als je er uithaalt zakt het waterpeil. En haal je nog meer water uit, dan valt de vijver droog.

Maar daartegenover staat dan levend water. Daarmee wordt water bedoeld uit een rivier. Dat komt ergens uit een bron in de bergen. En dat water stroomt. Ga maar kijken bij de Lek of de Merwede. Stromend water. Er komt steeds weer nieuw water aan. Haal je op één plek een emmer water eruit, dan stroomt er direct weer nieuw water op die plaats en je merkt niet meer dat je er een emmer uitgehaald hebt.

Levend water is water uit een bron. Een bron die blijft opborrelen en water blijft aanvoeren.

En dat water is levend water, want het heeft een Bron. De Bron van de Heilige Geest. Die zorgt ervoor dat dat steeds weer opwelt in je hart. Door de Geest welt dat water op in je hart en het vloeit naar buiten. Je leven door, je lippen over. En komt iets van je leven. Van liefde, van vreugde in God, van dienen van God, van loven en grootmaken van God, van spreken over God.

Die orde moeten we nooit om willen keren. De orde van het Evangelie is: wie dorst heeft kome tot Mij. En stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien. Komen met dorst en dan ontvang je levend water. Dan moeten we nooit omkeren: eerst levend water willen hebben, liefde, vreugde in God, spreken van Hem, dienen van Hem en dan en daarmee tot Jezus komen om de Geest te mogen krijgen. Je gaat toch geen water naar de bron brengen? Je

gaat toch geen brood naar de bakker brengen? Je gaat toch geen zand naar de Sahara en sneeuw naar Oostenrijk meenemen? Je gaat toch geen water meebrengen naar Jezus toe? Ik heb U al wat lief, ik getuig al wel eens van U, ik dien U al een beetje en zo kom ik tot U, Heere Jezus. Wat een dwaasheid is dat ten diepste.

Wie dorst heeft kome. Wie het mist, wie het niet heeft, die kome. En die zal stromen van levend water ontvangen. Ja, dat staat er overvloedig en royaal. Stromen van levend water. Stromen, geen druppeltjes, stromen. Die zullen uit je buik vloeien. Niet sijpelen, een klein beekje, maar vloeien, een hele rivier. Zoveel is er in de Heere Jezus. Zoveel geeft de Heilige Geest. Dat de liefde, de dienst, het loven en getuigen overstroomt en vloeit. Schraalheid ligt niet aan de Heere Jezus. Geestelijke armoede komt niet door Hem. Die ligt altijd aan onze kant.

Vergelijk het met een woestijn. Met water in de woestijn. Wat gebeurt er als je een tuinslang weglegt en je laat die in de woestijn stromen? Dat water zakt gelijk weg in de grond. Je ziet er niks van. En het komt geen 20 centimeter ver. Alle blijft droog, het zakt weg. Wat doet men dan om dat water toch verder te laten komen? Men legt een pijpleiding aan die het water verder brengt.

Leg een pijpleiding aan, graaf een kanaal. Een pijpleiding van gebed, Bijbel lezen, stille tijd. Dat is de pijpleiding waardoor het water verder stroomt, verder gebracht wordt. Niet gelijk wegzakt in de grond. Echt, zo breng je het water verder. Begin de dag met gebed en Bijbel lezen. Anders zakt het water zo weer weg. En als je daarna pas 's avonds weer bid voor je naar bed gaat, dan is het water in dit tussentijd allang weggezakt.

En: zorg ervoor dat die pijpleiding niet verstopt raakt. Want dan blijft het water daarachter zitten. Laat de pijpleiding niet verstopt raken door vallen in zonden, toegeven aan wat makkelijk is maar zondig, wat goed voelt, maar door God verboden is. Laat de pijpleiding niet verstopt raken door wat je kijkt, luistert, en allemaal zegt. Dat kunnen zulken klonten zijn die het water tegenhouden.

Wie geen pijpleiding aanlegt elke dag, wie de pijpleiding verstopt laat raken, die leeft droog, schraal, arm. Die wordt geroepen tot bekering: bekeert u. Laat het water doorstromen. Laat het water van de Geest verder vloeien. Het water van de Geest, het levende water kan zo'n klont ook wegsputten. Dat de druk van het water zo groot wordt, dat die klont losraakt en van zijn plek schiet. Dat die klont van je laksheid, van je toegeeflijkheid, van je meedoen met de rest losschiet. Je belijdt het, je erkent het voor God. Je spreekt uit dat je schuldig staat. Weet u, zo begint altijd een opwekking. Een

opwekking begint altijd in het lauwe christendom. Nee, niet in de wereld, maar in de kerk. Dat kerkmensen hun vreselijke droogte gaan erkennen en belijden. Zich schuldig kennen over hun vruchteloze leven. En in diepe schuld voor God komen. En hun vruchteloosheid belijden. En dorsten naar genade. Dorsten naar vrucht. Dorsten naar kennis van Jezus. Dorsten naar herleving.

Wat zei Jezus ook al weer? Wie dorst heeft die kome tot Mij.

Amen